

ಒಂದು ದಿನ ಬದುಕಿದ ಮಗುವಿಗೆ
ಮತ್ತು ಇತರ ಕವನಗಳು

ON THE DEATH OF A DAY OLD CHILD
AND OTHER POEMS OF MENKE KATZ

ಮೆಂಕಿ ಕಾಟ್ಜ್
MENKE KATZ

Translated by
G. S. SHARAT CHANDRA
and
G. S. MANJULA

A NOTE

Menke Katz is a gifted American poet whose poems are being published widely in the United States and translated to other European languages. His poems have appeared in many leading magazines such as the Atlantic Monthly, the New York Times and Epoch. Mr. Katz brings to the realm of poesy, a touch of the spiritual world. With great insight, he conveys the message of optimism and peace. Mr. Katz also edits the quarterly magazine of poetry, BITTERROOT, from Brooklyn, New York. His published works include six books of poetry in Yiddish and the recent first book of poems in English, LAND OF MANNA. I've had the opportunity and pleasure to read his LAND OF MANNA and think that Mr. Katz is one of the truly spiritual poets of the present generation.

The Kannada "transpositions" were made by me and my sister, G. S. Manjula, who is a graduate of the Bangalore University and Polytechnic Institute for Women in Bangalore. We have strived to create nuances which are not literally faithful to the original but which, we feel, emerge with the power and imagery that the poet intended in the original. We hope the readers will read them so.

G. S. Sharat Chandra

ಒಂದು ದಿನ ಬದುಕಿದ ಮಗುವಿಗೆ

ಪ್ರಶಾಂತ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಉದಯದಾ ಬೆಳಕು
ಬಿದ್ದಾಗ
ಸ್ವರ್ಗದ ಮಂಕುಳು ನಿನಗೆ ಸ್ವಾಗತ
ಬಯಸಲಿ,
ತಂಗಾಳಿಯೊಂದು ಜೋಗುಳ ಹಾಡಲಿ.

ಮನ್ನದಾ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯಿಂದ
ಇಂದು ನೀನು ಆಮರ.

ನಿನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಗಾಳಿ ಬೆಳಕುಗಳಾಗಲಿ
ನಿನ್ನ ಹೊಸ ಹಸುಳೆ ಜೀವನ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾ ಲಿಯಾಗಲಿ

ON THE DEATH OF A DAY OLD CHILD

All dead, day old children will welcome you.
The wind will sing my lullabies to you,
When the sun falls where the saddest grass grows.

You are the beginning when light is wise.
God will guard to the end of days your day,
In the land of manna, Eden of bread.

With ray and shade you will play pranks all day.
Autumn will teem with the brown of your eyes.
With my grief will forever weep the dew.

ಶಾಂಗ್ರಿಲಾ

ಎಷ್ಟು ಸಂತಾಪ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು —
ಶಾಂಗ್ರಿಲಾ,
ನೀನು ಮರೆತ ಇಡ್ಡಿಶ್ ಕವಿ ನಾನು
ಮರದಂತೆ ತಬ್ಬಲಿಯಾಗಿ
ನೆರೆದ ಶತಮಾನದಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ
ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಹುಗಳು
ಆಲದ ಮರದಂತೆ

ಎಷ್ಟು ಸಂತಾಪ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು
ಮುಂಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಪೂಜಾರಿ
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮದಲ್ಲೆ ಅಳಿದು ಹೋಗುವ ಪ್ರೇಮಿ,
ದಿನಂಪ್ರತಿ ನಿನ್ನಾಗಮನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವೆ.

ಎಷ್ಟು ಸಂತಾಪ
ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು.

How sad,
you do not know,
I am the Yiddish long forgotten poet from Shangri La.
I came to you from a neighboring century,
openarmed as a tree in a dream.

How sad;
you do not know,
At daybreak, I am your prime admirer,
born anew, day in, day out,
awaiting you skylad, eager as the light of dawn.
At sunset, I am your dying lover,
thirst maddened as the dust under your feet,
following thrill-crazed each of your indifferent steps,
wearing away in the waning twilight.

How sad,
you do not know,
all around you,
I am the yearning wind from a desolate alley,
playing serenades to you on God's flute.

ವೀರನ ಪ್ರತೀಮೆ

ಶರತ್ಕಾಲದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಕುರುಡಾದ ವನ
ಅಲ್ಲೊಂದು ವೀರನ ಪ್ರತೀಮೆ —
ಗಂಭೀರವಾದ ಕೋಪವನ್ನು
ಕರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೋಲಾಹಲ
ಗೂಡಿಲ್ಲದ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಮನೆ,
ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ, ಆ ಪ್ರತೀಮೆ,
ಒಂದು ಹಸಿರು ಎಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದೆ.

ಕತ್ತಲೆ, ಭಯಂಕರ
ಯಮಲೋಕಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಜಪ

ದುಃಖವೇ ಹಾರೆ
ಕಣ್ಣುಗಳು ಗೋರಿಯತ್ತ
ಕಲ್ಲಿನ ಗುಲಾಮ
ಈ ವೀರ.

ಏಕಾಗ್ರತೆ —
ಹೀಗೆಂದವು ಎಲೆಗಳು
ರಾತ್ರಿ ಕುರುಡಲ್ಲ, ಶಿಲೆ ಮೂಕವಲ್ಲ,

ಜನಾಂಗ

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ
ಉಳಿದಿರುವ
ಸಾಗಿರುವ
ಜನಾಂಗಗಳು ಎರಡೇ.
ಧನ ಪಿಶಾಚಿಗಳು
ಕಸಕ್ಕೆ ಸಮನಾದ ಕವಿಗಳು.

ಓಯೆ ಸಿಸ್

ನಿನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ
ಮರದ ತೆಪ್ಪ
ಕಾಣದ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸಾಗುವ ದೋಣಿಯಾಯಿತು.

ನಿನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ
ನೊಂದ ಜೀವಿಗೆ
ಸಣ್ಣ ಆಶಾಕಿರಣವೂ ದಿವ್ಯ
ವರವಾಯಿತು.

ON RACE

Two races were left
from time immemorial:
the race of mammon,
and the race of lone poets—
the blessed scum of the earth.

OASIS

Awaiting you, the
green attic turns into a
top oasis or
an old treasure boat before
sailing an unknown sea.

Even the vilest
seem welcome guests in the sun,
invited by God,
each with a handful of dawns:
the gift of generous dust.

ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ

ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯವೂ
ಸಾವಿನ ಜಾಗಟೆ ಬಡಿದವು —

ಬೀವನದ ಅಂತ್ಯ
ಚಾವಿ ಇಲ್ಲದ ಬೀಗ,
ಕೊನೆಯ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಾಗ
ನಿಷ್ಕುರ ಮಾತು

ಸೂರ್ಯ, ಚಿನ್ನದಲ್ಲಿ ನೈದಿರುವ ಒಂದು ನೇಣು ಹಗ್ಗ,
ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು.

ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ನೋಟ
ಅವರ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ನಾಳೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುಂಚೆ,
ಭೂತ, ಪಿಶಾಚಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು
ಅಂತ್ಯವೇ ಪ್ರಾರಂಭ
ಪ್ರಾರಂಭವೇ ಅಂತ್ಯ

ಇದೇ ನನ್ನ ಕೊನೆಯ ಕವನ

MY LAST POEM

This is my last poem, a death-bell each rhyme.
All the days are locked, the key thrown away.
When I reach the last line is the end of time,
the end of life and death of night and day.

These last words as condemned steps to gallows lead.
The sun—a golden noose in hangman's hand.
Beyond me, glowing, furrow-cloven, I leave
in lone metaphors, my women stranded,

sensuous, longing for my manful touch in vain.
Women I know from a hundred years hence,
yearning for me as parched soil for plough and rain,
wave hands of tomorrow to my last glance.

The end ends at the beginning, before birth,
before ghost and ghoul, before heaven and earth.

ಸಾಯಂಕಾಲ

ಆ ಪುರಾತನ ಮನೆಯು ಈಗಲೂ ಕೂಡ
ನಿನ್ನ ಮಾಯವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು
ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದೆ.
ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು
ಸಡಿಲವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳಂತಿರುವ
ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳು ಹಿಡಿದಿವೆ.
ಕುರುಡಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಅದೃಷ್ಟವೆಂದು
ತಿಳಿದ ಭಿಕ್ಷುಕರು ಕಾಸನ್ನು
ಎಣಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಹಳೆಯ ಕಿರಣಗಳ ಮೇಲೆ
ಯವ್ವನ ಕಿರಣಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷದ
ಭಾಯಿಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿವೆ.

ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದು
ಕಳಚಿಬಿದ್ದ ಮರದಂತೆ
ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇನೆ
ನೀನು ಮುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾನೂ,
ನೀನು ನಡೆದ ನೆಲ
ಕೊನೆಗೆ ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ
ಕೊಂಡಂತ ಕಿವಿಗಳೂ ಸಹ ನಿನ್ನನ್ನು
ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತವೆ.
ಇವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಒಂದು
ಚಾಟಿ ಹಿಡಿದ ಆಕ್ರಮಣಕಾರ
ನಂತಿರುವುವು.

EVENING

The old house still echoes your vanished voice.
The bricks like loose teeth hold the word good bye.
Blind beggars count pennies with lucky eyes.
Over old rays the young shadows rejoice.

I dream of you as of fire a fallen tree.
Each thing you touched, the ground on which you
walked.

envies even the ears which hear you talk,
is a conqueror's whiphand over me.

Mammon corners the day in a cobweb.
Mammon the merchant of life and death turns
you into stocks and bonds, a Wall street urn.
Night and fire, fondling foes, leave me spear swept.

Good the sun is noosed in the spider's prey,
No darkness dismays as the light of day.

ಧನಪಿಶಾಚಿ, ದಿನವನ್ನು ಮಾರುವ
ವ್ಯಾಪಾರಿ
ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ
ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯಾಪಾರವಷ್ಟೆ.

ಸೂರ್ಯ ಮಂಕುಗೊವುದು
ಶಾಂತಿಯ ಸಂದೇಶ.
ಕತ್ತಲೆಯ ಅಗಮನ
ಲೋಭಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ

ವಸಂತಕಾಲದ ಮಳೆ

ವಸಂತ ಋತುವಿನ ವೊದಲ ಮಳೆ
ಯಿಂದಾದ ಸಣ್ಣ ಹೊಳೆಯೇ
ಊರಿನ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿನಗದೆಷ್ಟು ಜಗಳ
ಕಾಲಂದಾರಿಗಳನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ
ಭೀತಿಯಿಂದ ಮೈದಾನಗಳನ್ನಾವರಿಸಿ
ವಿಧಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿರುವೆ.

ಓ ಬೀಜವಿಲ್ಲದ ಮಳೆಯೇ !
ಬಾನಿಗಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಓ ವೋಡವೆ
ಓ ನೋವಿನ ಹೊಳೆಯೆ !
ಊರಿನ ಮಳೆಯಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಜಲದೇವತೆ
ನಿನಗೆ ಕಲ್ಲುಗಳು ವಂದಿಸುವುವು.

SPRING RAIN IN MANHATTAN

O brook of the streets after the first spring rain,
Quarreling with Pan on the strange city stones,
licking the pavements, pleading with fate in vain,
seeking the fields in panic, O barren rain !
O cloud longing for the sky, O brook of pain !
The gutter in the sun is God's highest throne.
Naiad of the streets, born by a city rain,
you left a kiss on each cool, grateful stone.

ಬೇಡದ ಪದ್ಯ

ಬೇಡವಾದ ಪದ್ಯ
ವಂಜಕವಾದ ಕಲ್ಲುಗಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
ನಿನ್ನ ಗಾನ—
ಶಾಪಜೀವನ ನಿನ್ನದು.

ಹೇಳಲಾಗದ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳು
ಅಳಿದು ಹೋದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ,
ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ ತುಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ
ನಿನ್ನ ನೀತಿ ವಾಕ್ಯ.

ಓ ಬೇಡವಾದ ಪದ್ಯವೇ
ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳಕ್ಕಿರುವ
ಅದೃಷ್ಟವೂ ನೀನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

A REJECTED POEM

A rejected poem,
only by the live silence of stones heard.

It lives only where the accurst have been.
On the lips of the doomed the unspoken word.

The word on lonely tombs by no one read
The word which finds no rest as Noah's dove.

O poems,
I shape them of my bone and aching earth.

ಸೂರ್ಯೋದಯ

ವೊಟ್ಟಿವೊದಲು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ
ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದಾಗ
ನಾನು ಆಡಮ್‌ಅನ್ನು ಕಂಡಾಗ
ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನೋಡು—ಆಡಮ್
ಮನುಷ್ಯನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ
ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲ
ನಂತರ ಅವನು ಕಾಣುವುದು
ಬರೀ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

FIRST SUNRISE

I saw Adam at the first sunrise on earth.

Alas !

He did not see me.

I would have told him :

— Look, Adam,

with all your two hundred and forty eight bones look !

only once sees a man the sun rise,

then, he only sees imitation.

G. S. Sharat Chandra is a poet and lives in the United States. His first book of poems was recently published. He writes in English but translates other poets into Indian Languages. G. S. Manjula is a young Indian poet who is too shy to talk about or publish her own poetry. This is her first effort at translating though she is well versed in English and many Indian languages.